

—¡Mal rellam!

Va recular depressa cap allà d' hon havia sortit, pro s' aturá avans, que à la casa no podia tornar-hi perque no tenia diners y aquella... ¡llam de llam! Y no tingué mes remey que quedar-se en una entrada de punt rodó y baixa, ab la porta molt vella y tencada. Allà quedá dret, sens saber que li passaba y li semblá que part de dintre de la porta se hi sentien gemechs...

La campana torná á tocar, lo cant se sentia mes aprop y 'ls llums donavan ja claror á la figura del berratxo...

—Malahida siga la...—digué donant un cop de puny á las fustas corcadas. —¡Si allà 'm veuen!—y s' ajemolí be á la porta y allavors entengué be qu' una veu afadigada deya:—¡Mare! venen ja...—Conegué la veu, s' espantá y volguer fugir; pro com el cap li rodava s' en aná enderrera, la porta s' obrí y caygué á dins al mateix moment qu' entraba 'l SS. acompanyat dels llums, en la mateixa entrada.

A la casa de mes amunt van tancar las portas del balcó y continuaren cantant.

«¡El vici lluny de la virtut es molt valent!»

Després lo SS. sortia de la cuadra aquella hon jeya la dona que 's moria, tinguent al fill...fret á son costat. ¡Era un nen ros!

Y aquell, el berratxo, ¡ell! acompanyava á N. S. portant un atxa, ventut... cap-baix y humillat....

«¡El vici al topar am la virtut ¡que cobart es!...»

Berga y Boada.

SECCIÓ DE NOTICIAS.

Desde 'l passat dijous lo temps ha sigut insoportable. Uns dias d' una

calor asfixiant y altres en que semblava tornavam á la primavera. Sobre tot lo dissapte fou tan extraordinaria la puja del termómetro, qu' arribá á marcar 35 graus á la sombra y 49 al sol, no poguentse resistir las alenadas del ponent que, com baf d' un forn, privava fins de respirar.

Cap al tart del mateix dia comensá á ennuvolarse y á las set se desencadená un huracá com may s' hagués vist, puig causá danys de consideració, trencant arbres, escampant garbellons y ageguent los blatdemoros que, si s' haguessin trobat espigats, no 'n quedava un de sencer.

Molts y molts foren los perjudicis que causá y no pochis los sustos als qu' en aquella hora 's trobavan de passeig.

Lo diumenge la calor se sostingué casi als mateixos graus que 'l dia anterior y, perque va ploure cap al tart, la vetlla y nit foren frescas d' una manera com no correspón en aquesta temporada.

Dilluns se mantingué 'l dia sense ploure y bastant calurós, seguint aixís lo dimars y ahir.

Lo setmanari local *La Unión* troba freda la nostra contésta als exabrubtes y malas paraulas é insults del senyor Geroni.

No ho havia de creure aixís lo colega, perque als que no saben d' urbanitat se 'ls n' hi ensenya, als caps calents se 'ls respón ab calma y als qu' insultan ab grosserias de plassa de toros se 'ls contesta decentment, puig nosaltres no volém convertir lo setmanari en un safreig, com lo Sr. Geroni hi convertí per un moment lo saló de sessions.

Convindria que 's dongués una netjada al llach del Parch, ja que no 's